

NNT geeft Coelho's 'Elf minuten' diepte

Theater Elf Minuten van Paulo Coelho, bewerking Ko van den Bosch. Noord Nederlands Toneel. Regie: Ola Mafaalani. Met Malou Gorter e.a. Gezien: 28-2 in Groningen. Tournee t/m 22/5. Inl.: nnt.nl

Door

RAYMOND VAN DEN BOOGAARD

Elf minuten van Paulo Coelho is een roman over een vrouw die in seks uitsluitend een machtsmiddel ziet, om zich een weg door de wereld te vechten. Als je dan hoort dat het Noord Nederlands Toneel deze existentiële roman aangrijpt voor een stuk over prostitutie en vrouwenhandel, mede gebaseerd

op de belevenissen van bestaande prostituees, slaat je de schrik om het hart: ze zullen er toch geen ordinair realisme van maken? Deze zorg is geheel ten onrechte, bleek gisteren tijdens de première.

In deze prachtige voorstelling van artistiek leider Ola Mafaalani ontbreken moralisme, schijnheilige verontwaardiging en clichés volkomen.

In de regie en de tekstbewerking van Ko van den Bosch ligt, net als in de roman, het probleem in de ontmenselijkende scheiding tussen lichaam en geest, omdat de prostituee haar lust opheft ten bate van gefingeerde liefde.

Hoofdrolspeelster Malou Gorter, in de rol van Maria, draagt het

existentiële drama op zakelijke toon, maar met veel gevoel voor nuance. Ook fungeert zij als vertelster en aangever voor het ensemble, dat tal van opmerkelijke scènes ten beste geeft: Joke Tjalsma als oudere prostituee, Klara Aleksova als heroinehoer, en de schoenendans van bewegingskunstenaar Daniëlle van der Ven. Het ingenieuze toneelbeeld van André Joosten zet de scènes beurtelings in genadeloos wit en hoerig rood licht.

De door journalist Noralie Beyer gedocumenteerde voorbeelden castestudies geven de theaterversie van *Elf minuten* een diepte die in de roman misschien wel ontbreekt: die van de gêne tegenover de treur-

nis van de prostitutie, waarin mannelijke emotionele behoefte wordt gelenigd door vrouwen die zich juist geen gevoel kunnen veroorloven. Dat er in de voorstelling veel is om te lachen, doet aan die gêne niet af.

Elf minuten eindigt met de verlossing voor Maria, die een hardnekkige minnaar tegenkomt met wie zij haar eerste orgasme beleeft – een mooie rol van Peter Vandemeulebroecke. Dan hangt zij de prostitutie aan de wilgen.

Aan het eind van een voorstelling vol regievondsten weet Mafaalani ook nog eens zonder enig vals pathos deze ontknoping over het voetlicht te brengen. Verbluffend. En de gêne blijft.